

[Bomholt.]

slutning, som kunde læses i Morgenbladene den Dag, det ærede Medlem talte, men det ærede Medlem fik aabenbart den Dag det forkerte Ben ud af Sengen først.

Der blev begaaet en Fejl, der dog i nogen Grad undskyldes af den journalistiske Interesse for at bringe en Udsendelse med Knald i, og jeg er ganske uenig med det ærede Medlem, naar han nu kræver Redaktør Grunnets Hovede paa et Fad. Det er en besynderlig Form for Liberalisme: En Mand har — ud fra de hæderligste Motiver — foretaget en Fejldisposition, og straks skal han sendes ud i Mørket. Den næste Redaktør, der kommer, skal gyse ved Tanken om at komme i tilsvarende Konflikt med Venstrepartiet. Underkastelse og Ærefrygt! Jeg maa sige, at jeg har andre Begreber om Samarbejde og Kritik. Det er imidlertid Redaktør Qvist, der har Guillotinesoren i sin Haand, og til ham maa Henvendelserne adresseres.

Forskellige Venstreblade har i Anledning af denne Sag rettet til Dels voldsomme Angreb imod mig. Et Angreb i „Sorø Amtstidende“ for 12. December er i et temmelig lavt Niveau, og det er saa meget mærkeligere, som Redaktør Waldemar Petersen er fuldt ud vidende om Ansvar for Pressens Radioavis' Stof. Maaske Redaktør Qvist i „Fyens Tidende“ engang ved Lejlighed vil svare paa hele denne Komædie.

Saa er det galt med Radioens Grundbøger. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at en Grundbog er væsensforskellig fra en Lærebog. En Grundbog skal fremdrage Stof, der er egnet til Diskussion i en Kreds af Mennesker, helst af forskellig Anskuelse. Der skal helst være Røre omkring en Grundbog. Det ærede Medlem har jo selv skrevet en Grundbog om Liberalismen, en udmærket Bog, som jeg for Aar tilbage har komplimenteret det ærede Medlem for. I denne Omgang syntes vi, at vi maatte have en Liberalist, der kunde tage Tonen i fuld Udstrækning, og vi gik derfor til Partifælle Clausager. Bogen „Fra gammel til ny Liberalisme“ er nu i Brug. Den har været Genstand for ret omfattende Angreb i „Berlingske Tidende“ og „Social-Demokraten“, og det er udmærket, synes jeg. Det er kun godt, at Diskussionsdeltagerne melder sig straks ved Starten. Det tyder paa, at Bogen er anvendelig. Ganske vist, der er enkelte objektive Fejl, men de kan rettes, og der er en meget uvenlig Omtale af Konservatismen. Denne Uvenlighed over for Konservatismen maa vistnok med i Billedet, for den er jo noget

konstitutionelt i Partiet Venstre, et Element i selve Grundanskuelser.

Imidlertid, jeg havde aldrig i Livet tænkt mig, at et Angreb paa Bogen og Partifælle Clausager skulde fremkomme fra Venstre. Mon det dog ikke er Vaadeskud? Vil det ærede Medlem virkelig fastholde, at Partifælle Clausager er løbet fra Ansvar? Jeg kan sige, at vi i Fremtiden vil have een — og kun een — Redaktør for hver Grundbog, og at denne Redaktør skal have det hele og udelte Ansvar for Bogens Indhold. Dog maa Radoraadet naturligvis overtage et Medansvar, dels for Udpegningen af Redaktør, dels for Anvendelsen af Grundbogen.

Det ærede Medlem spørger mig, om jeg da virkelig ønsker en farlig Radio, og det gør jeg. Ærlig talt og uden Omsvøb: jeg kan ikke nøjes med den sølle amputerede Liberalisme, som det ærede Medlem betjener sig af paa Aandslivets Omraade. Jeg ønsker den ubetingede Frihed. Jeg er en bestemt Modstander af det ærede Medlems guvernanteagtige Ængstelighed, af det ærede Medlems Trang til partimæssig Kontrol: „Hvem har taget Initiativet“ o. s. v. og det ærede Medlems Trusel om Afskedigelse af anderledes tænkende. Vi lader i denne Sæson Mennesker komme til Mikrofonen, Mennesker, der selv vælger deres Emne og taler uden Skygge af Censur. Det er muligt, at der nu og da falder et stærkt Ord, der faar det til at ryste i Venstres Tallerkenrække, men saa faar det ryste! Det er muligt, at det nu og da vil gibbe i det ærede Medlem, men saa faar det gibbe!

Jeg kender godt de Farer, der lurar: Smaalighed, Mistænksomhed og nærsynet Betragtning af den enkelte Detaille. I Fjor var Venstrepressen fortørnet over en socialistisk præget 1. Maj-Udsendelse, men i den Uge, da Flammerne i Venstrepressen slog højest i Vejret, var der fire Medlemmer af Venstres Rigsdagsgruppe ved Mikrofonen, saa Ensretningen var altsaa ikke fuldkommen. Jeg henstiller til det ærede Medlem, at han tager Mod til sig og gaar ind for en Frihed, der er mere end Frase i et Valgmanifest, det virkelig aabensindede Samarbejde med Mennesker. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at der i Statsradiofonien findes et Samarbejde, der kan være et Ideal for andre Institutioner og ogsaa for dette høje Ting.

Jeg ved ikke, hvordan det kan være, men Luften i Rigsdagen er ikke god for Tiden. I de mere end 18 Aar, jeg har været i Rigsdagen, har den ikke været saa daarlig